

Arrest

nr. 299 253 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2006.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 15 maart 2021. Op 16 maart 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 26 oktober 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 9 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot de Pashtounbevolkingsgroep en geboren te zijn in Jalalabad, Nangarhar op (...) 2006. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kunar, maar bent u in Nangarhar geboren. U woonde heel uw leven in Jalalabad en ging er naar school tot de zesde klas.

Drie jaar geleden kende uw familie problemen met uw neven die jullie huis op hun naam wensten te zetten. Uw opa had twee huizen en wat grond en had dit eerlijk verdeeld onder uw vader en zijn broer. Plots besloten uw neven dat vijftig procent van jullie huis hen ook nog toebehoorde. Ze kwamen hiervoor langs bij jullie thuis, waarop er een felle discussie was. Uw vader weigerde daarop om een deel van het huis af te staan aan hen.

Uw neven klaagden uw vader aan bij de rechtbank, maar die oordeelde zo'n zes maanden na de start van de problemen dat de eigendommen eerlijk waren verdeeld en dat uw neven geen recht hadden op een deel van jullie huis. Na de uitspraak door de rechtbank kwamen uw neven opnieuw langs bij u thuis. Ze waren erg boos en sloegen uw vader. Uw neven gingen in beroep tegen deze uitspraak en begonnen jullie ook met de dood te bedreigen zodat jullie het huis zouden verlaten. Twee van uw neven waren bovendien ook lid van de taliban en verweten u en uw familie ervan ongelovig te zijn. De derde neef was geen lid van de taliban, maar begon wel deze problemen omtrent de eigendom van het huis. Tien maanden na de eerste zitting viel de regering en namen de taliban de macht over in Afghanistan. Hierdoor werd de rechtszaak omtrent de eigendom van het huis stilgelegd. Tot op heden blijven uw neven uw ouders bellen om hen te zeggen dat ze het niet vergeten zijn en dat de helft van het huis van hen is.

Eén jaar à anderhalf jaar voor uw vertrek werd uw broer [A.] vermoord bij een targeted killing in Jalalabad. Hij werkte voor het leger, als chauffeur bij het ministerie van defensie in Kaboel, en werd om die reden vermoord. U vermoedt tevens dat uw neven enige rol hebben gespeeld in zijn dood en dat ze mogelijks informatie over uw broer aan de taliban hebben gegeven.

Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan kreeg uw familie ook twee brieven toegestuurd, waarin stond dat uw broers met hun werk bij het leger dienden te stoppen en dat haar zus haar werk als dokter ook moest stopzetten. Uw familieleden negeerden deze bedreigingen echter en bleven hun werk verderzetten.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2020.

Uw broer [M.] werkte eveneens als soldaat voor het leger. Toen u onderweg naar België in Turkije was, hoorde u dat hij op verlof was bij jullie thuis. Op een bepaald moment ging hij naar buiten om te bellen en kwam hij niet meer terug. Hij werd in een auto geduwd en meegenomen. Sindsdien is hij spoorloos.

U kwam op 15 maart 2021 aan in België. De dag nadien diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Nadat de taliban in augustus 2021 de macht hadden overgenomen, voerden ze in het hele land huiszoekingen uit op zoek naar wapens en dergelijke. Uw broer [Ab.] werkte voor een logistiek bedrijf dat contacten had met het leger, de gevangenen en de ministeries. Hij besloot om in maart 2022 het land te verlaten omdat er reeds veel van zijn collega's waren vermoord. Hij kon een visum voor Brazilië bemachtigen. Vandaar kon hij verder reizen naar Canada, waar hij nu in de asielprocedure zit.

Begin 2022 raakt uw zus [K.], die als dokter of vroedvrouw werkte, eveneens spoorloos. Ze ging naar het ziekenhuis zoals ze altijd deed en u denkt dat ze werd ontvoerd. U vermoedt dat uw neven die lid zijn van de taliban daar iets mee hebben te maken.

Daarnaast had u ook veel schrik van de taliban en van Daesh. Gezien uw familie vond dat ze u konden meenemen voor een aanslag te plegen, besloten ze u het land uit te sturen.

Ook het feit dat u lang in het ongelovige Europa heeft gewoond, zou u bij terugkeer naar Afghanistan problemen kunnen opleveren.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het oude legerboekje van uw vader; documenten over de legerdienst van uw vader; documenten van de rechtbank over het conflict met uw neven; een foto van uw broer [Ab.] die nu in Canada is; documenten betreffende het werk van uw broer

[Ab.*; documenten betreffende de zoektocht naar uw vermiste zus [K.]; een certificaat van het werk van uw zus; foto's van uw zus op het werk; het diploma van uw zus; documenten van het leger van uw broer [A.]; documenten van het leger van uw broer [M.]; uw taskara; klachten die uw broer [Ab.] indiende; het Braziliaanse visum van uw broer [Ab.].

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

In de eerste plaats doen uw beknopte verklaringen over uw regio van herkomst en uw persoonlijke achtergrond, twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Zo is het frappant dat u bij de DVZ verklaarde dat uw moeder Tadzjiek is (verklaring DVZ, punt 1E), terwijl u op het CGVS stelt dat ze tot de Pashtunbevolking hoort (CGVS, p.4). Hierop gewezen stelt u dat u dacht dat uw moeder Tadzjiek was omdat ze Farsi sprak (CGVS, p.34). Nadien zou u het dan gevraagd hebben en bleek dat niet te kloppen (ibid.). Dit houdt echter geen steek, zeker gezien u eerder het antwoord schuldig diende te blijven op de vraag of u andere bevolkingsgroepen kent in Afghanistan naast de Pashtuns (CGVS, p.4). Ook kan er redelijkerwijs van u verondersteld worden dat u wel weet tot welke bevolkingsgroep uw moeder hoort zonder dat u dit dient te verifiëren.

Voorts kan u ook amper iets vertellen over de ruimere omgeving van Jalalabad. Eerst en vooral kan u niet specificeren in welk district uw stad ligt en kent u ook geen enkel ander district van de provincie Nangarhar (CGVS, p.5). Gevraagd naar andere steden in de buurt, somt u erg ontwijkend kruispunten op in Jalalabad en stelt u, meermaals gevraagd naar steden, dat u nooit naar andere plaatsen ging (ibid.). U slaagt er uiteindelijk wel in om enkele andere provincies in Afghanistan op te sommen, maar deze info weet u louter omdat er mensen in het opvangcentrum bij u zitten die van daar afkomstig zijn (ibid.). Toen u nog in Afghanistan woonde, kende u deze provincies echter niet (ibid.). Gevraagd naar andere dorpen in de buurt van Jalalabad, somt u wederom plaatsen op in de stad zelf (ibid.). Dorpen kent u echter niet (ibid.). Daar u stelt uw hele leven in Jalalabad te hebben gewoond (CGVS, p.4), kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u dan wel meer kan vertellen over de omgeving en wat er allemaal in de buurt ligt.

Voorts is het opmerkelijk dat u stelt afkomstig te zijn uit Kunar wanneer u daar noch geboren bent, noch gewoond hebt (CGVS, p.3, 4). U verklaart dat uw familie van daar afkomstig is (CGVS, p.4), wat geenszins kan overtuigen waarom u dit dan als uw streek van herkomst zou zeggen.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u op uw fiche niet-begeleide minderjarige stelt analfabeet te zijn, maar bij de DVZ stelt dat u wel een beetje kan lezen en schrijven en dat u naar de madrassa ging (verklaring DVZ, punt 6). Op de zetel van het CGVS stelt u dan weer dat u tot de zesde graad naar de reguliere school ging (CGVS, p.7) en daarnaast ook nog naar de madrassa (CGVS, p.7-8). Gewezen op de tegenstrijdigheid in uw verklaringen stelt u louter dat u wel zei dat u naar school ging, maar dat de tolk u misschien niet had begrepen (CGVS, p.8). Dit houdt echter in de eerste plaats geen steek omdat de tolk er geen enkel belang bij heeft zaken te verzinnen en, ten tweede, u ook al tegenstrijdige verklaringen aflegde bij uw inschrijving en bij de DVZ alvorens op het CGVS te verklaren dat u naar school ging. Tevens stelde u bij de DVZ ook dat u ijsjes verkocht met uw fiets (verklaring DVZ, punt 7). Bij het CGVS vermeldt u hier dan weer niks over. Hierop gewezen, stelt u louter dat u dit niet deed en dat u dat niet heeft gezegd

(CGVS, p.8). Deze zaken doen dan ook vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op uw profiel en uw opleidingsniveau, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid nog verder op de helling zet.

Gezien u niet doorleefd en uitgebreid kan vertellen over uw regio, uw dorp en uw leven in Afghanistan, kan er evenmin zomaar geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Bovendien kunnen er bij deze problemen op zich ook nog ernstige vraagtekens gezet worden.

In de eerste plaats zijn er bijzonder veel tegenstrijdigheden op te merken in uw asielrelaas. Zo vertelde u bij de DVZ dat uw broer [A.] tijdens een ruzie met uw neven over jullie huis gedood werd door hen (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5) en dit zo'n twee à drie jaar eerder (verklaring DVZ, punt 17). Wanneer u op de zetel van het CGVS gevraagd wordt om uw asielmotieven uiteen te zetten, stelt u wederom dat u en uw familie problemen hadden met uw neven die jullie huis op hun naam wilden zetten en dat ze uw vader onder druk probeerden zetten en uw oudste broer ook hebben gedood (CGVS, p.22). Nadien stelt u echter meermaals dat uw oudste broer [A.] gedood werd bij een targeted killing omdat hij voor het leger werkte (CGVS, p.10, 28). U verwijst wel vaak naar uw vermoeden dat uw neven daar iets mee te maken hadden, maar u toont dit geenszins concreet aan (CGVS, p.28). Deze discrepanties in uw asielrelaas ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien voegt u toe dat de moord op uw broer zich voordeed voordat jullie de problemen omtrent het huis met uw neven hadden (CGVS, p.28). Dit is des te opmerkelijker gezien u stelt dat het conflict omtrent het huis met uw neven zo'n drie jaar geleden was (CGVS, p.23-24) en de moord op uw broer ongeveer anderhalf jaar geleden (CGVS, p.28). In de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling verklaarde u dan weer dat uw oudste broer reeds zes jaar eerder om het leven kwam (fiche MENA, 16 maart 2021, p. 2). Nog in dit verband is het frappant dat u bij de DVZ enkel verklaarde dat uw broer [M.] als soldaat werkte en niets vermeld over het feit dat [A.] dit ook zou hebben gedaan (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen stelt u louter dat u bij het eerste interview wel zei dat uw broer vermoord werd omwille van zijn werk bij het leger en dat het conflict nadien was (CGVS, p.29). Dit kan geenszins overtuigen. Wat betreft de documenten over het werk bij het leger van uw broer [A.] (document 10) dient er gewezen te worden op de beperkte betrouwbaarheid van Afgaanse documenten, daar deze makkelijk door corruptie te verkrijgen zijn (landeninformatie, stuk 1). Daarnaast kan uit deze documenten niets worden afgeleid over enig verwantschap van deze [A.] met u.

Ter staving van de problemen met uw neven omtrent het huis legt u tevens een document neer van de rechtszaak (document 3). Hierin staat genoteerd dat de zaak geregistreerd werd op 25/05/1391 (= 15 augustus 2012). Dit staat haaks op uw verklaringen waarin u eerst stelt dat het conflict anderhalf jaar geleden was (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), nadien stelt dat het drie à drieënhalf jaar voor uw vertrek startte (CGVS, p.23, 24) om dan ten slotte te concluderen dat het drie jaar geleden t.o.v. de datum van uw persoonlijk onderhoud was (CGVS, p.26), zijnde eind 2019. Dit document is dan ook niet van dien aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen, zeker gelet op de beperkte betrouwbaarheid van Afgaanse documenten. Ook de uitnodigingen van de politie die u in dit verband neerlegt (document 13) stemmen niet overeen met uw verklaringen. Deze dateren van de 5e van de achtste maand 1400 (=oktober 2021) en van 20 van de elfde maand van 1400 (= februari 2022). Dit is vreemd gezien u stelde dat de rechtszaak werd stilgelegd sinds de taliban de macht overnam in augustus 2021 en dat de rechtbanken niet meer functioneren (CGVS, p.27). Deze zaken onderstrepen nog verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts zijn er ook enkele elementen die bij de DVZ tot de kern van uw asielrelaas behoren die u geenszins spontaan aanhaalt tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Dit onderstreept dan ook nog verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Zo haalde u bij de DVZ aan dat uw klasgenoten in de madrassa het een schande vonden dat uw neven uw broer hadden vermoord en dat u wraak diende te nemen (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). De woorden van uw klasgenoten zouden u er tevens tweemaal toe aangezet hebben zelfmoord te plegen en u zou dan ook gestopt zijn met naar de madrassa te gaan (ibid.). Uit uw verklaringen bij de DVZ kan tevens afgeleid worden dat dit dan de uiteindelijke aanzet voor uw vertrek was (ibid.). Tijdens het persoonlijk onderhoud haalt u dit echter nergens zelf aan. Hierop gewezen, stelt u louter dat de mensen van de madrassa zeiden dat ze wisten dat uw neven gelinkt waren aan de taliban en uw broer hebben gedood en dat jullie wraak moesten nemen (CGVS, p.32). Echter legde u geen overtuigende verklaringen af betreffende de moord op uw broer en de betrokkenheid van uw neven (zie supra), waardoor er aan deze verklaringen evenmin geloof kan worden gehecht.

Ook spreekt u bij de DVZ over valse eigendomsdocumenten die uw neven zouden hebben opgesteld om jullie huis in te nemen (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Op de zetel van het CGVS vermeldt u daar echter niets over. Hierop gewezen stelt u louter dat uw neven dat inderdaad deden om hun verklaringen te versterken, maar de rechtbank aanvaardde deze niet (CGVS, p.27). Dit kan wederom niet overtuigen, te meer u over de rechtszaak omtrent het conflict van het huis niets vermeldde bij de DVZ (CGVS, p.23).

Naast de rechtszaak zijn er nog andere elementen die u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS toevoegde als onderdeel van uw asielrelaas, maar niet eerder vermeldde bij de DVZ.

Zo vertelt u op de zetel van het CGVS over uw broer [Ab.] die zo'n zes à zeven maanden geleden Afghanistan zou hebben verlaten en naar Canada zou zijn vertrokken (CGVS, p.6-7). Echter heeft u deze broer nooit eerder vermeld, noch bij uw inschrijving (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling), noch bij de DVZ wanneer u gevraagd werd uw broers en zussen op te sommen (verklaring DVZ, punt 17). Dat u dan plots nog een broer zou hebben die de taliban diende te ontvluchten omwille van zijn werk dat een link had met de Amerikanen, kan geenszins overtuigen. De documenten die u over hem neerlegt (documenten 4, 5, 14) kunnen daar geen nieuw licht op werpen gezien de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten. Tevens kan er uit deze documenten niks worden afgeleid over wat het verwantschap is van de persoon die erin vermeld wordt met u.

Ook haalt u tijdens uw persoonlijk onderhoud een heel nieuw relaas aan betreffende brieven die uw familie zou hebben ontvangen met de boodschap dat degenen die voor de overheid werkten daarmee dienden te stoppen (CGVS, p.15). Echter legt u hierover geen overtuigende verklaringen af. Zo antwoordt u geenszins concreet op de vraag wie deze brieven stuurde. Eerst stelt u immers erg vaag dat er spionnen waren van de groepering en dat het moeilijk was te weten wie de brief stuurde (ibid.). Nogmaals verduidelijking gevraagd naar de verzender van de brieven antwoordt u ontwijkend dat ze de brief bij jullie thuis hadden achtergelaten (ibid.). Ook over wanneer u de brieven ontving, schept u geen duidelijkheid. Zo stelt u initieel dat het twee maanden voor uw vertrek was (ibid.). Nadien stelt u dan weer dat het was nadat ze met huiszoekingen begonnen, wat was na de val van de overheid toen u zich reeds in België bevond (CGVS, p.29). Verduidelijking gevraagd over wanneer uw familie de brieven dan juist kreeg, antwoordt u wederom ontwijkend dat jullie toen nog een regering hadden en dat deze nu gevallen is en dat ze in de brieven vroegen aan uw broers en uw zus om met hun jobs te stoppen (CGVS, p.29-30). Uiteindelijk beaamt u dat u nog in Afghanistan was toen uw familie de brieven ontving om dan nadien te verklaren dat u er niet meer was toen uw familie de laatste brief ontving (CGVS, p.30). Ook verduidelijkt u op geen enkel moment wie 'ze' zijn die de brieven stuurden. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat uw familie dergelijke brieven ontving.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de veelvuldigheid aan ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen die u aflegde ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zet. Bijgevolg kan er dan ook niet zomaar geloof worden gehecht aan de verdwijningen van uw zus [K.] en uw broer [M.] (CGVS, p.13, 14). Bovendien linkt u de verdwijning van uw zus ook aan uw neven (CGVS, p.26). Echter, gezien de eerdere problemen met uw neven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, kan er evenmin geloof worden gehecht aan hun betrokkenheid bij een eventuele verdwijning. De documenten die u in dit verband neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Wat betreft de klachten bij de politie (document 6) dient er wederom gewezen te worden op de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten. Ook zijn deze documenten louter gebaseerd op de verklaringen van uw familieleden en niet op een objectief onderzoek, wat de bewijswaarde ervan nog verder aantast. De documenten over de opleiding en het werk van uw zus (document 7, 8, 9) tonen geenszins enig verwantschap tussen jullie aan. Evenmin kan er iets uit worden afgeleid over een verdwijning. Hetzelfde geldt voor de documenten die u neerlegt betreffende het werk van uw broer [M.] (document 11).

Daar er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, vormen ze evenmin een dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance

wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld

exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegt, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaaging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de

arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de documenten van de legerdienst van uw vader (document 1, 2) blijkt dat hij reeds sinds 2006 op pensioen is. Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat uit zijn vroegere werk voor het leger een nood aan internationale bescherming in uwen hoofde bestaat. Wat betreft uw taskara (document 12) dient te worden opgemerkt dat deze louter uw persoonsgegevens bevat die in deze beslissing niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Geneve op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 57/1, § 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekende partij gaat vooreerst in op het gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan. Zij verwijst naar verschillende arresten van de Raad en wenst de Raad erop te wijzen dat er in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met alle relevante feiten en landeninformatie en dat de verwerende partij onvoldoende actief

heeft bijgedragen aan het verzamelen van informatie en onvoldoende rekening houdt met het gebrek aan informatie. Vervolgens verwijst zij naar verschillende rapporten ter ondersteuning van haar uiteenzetting en stelt dat verwerende partij de gezaghebbende waarde van UNHCR-adviezen miskent en zich uitsluitend laat leiden door de richtlijnen van EUAA. Zij concludeert dat er een ernstig gebrek is aan informatie waardoor er onmogelijk een volledige, objectieve, zorgvuldige en grondige inschatting gemaakt kan worden van de huidige situatie in Afghanistan.

2.3. Vervolgens gaat verzoekende partij in op de beoordeling van haar vluchtrelaas door de verwerende partij. In hoofddorde volhardt zij in haar verklaringen en stelt dat verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid op een te subjectieve wijze uitgeoefend heeft zonder voldoende rekening te houden met de objectieve elementen die in het dossier aanwezig zijn waardoor zij haar discretionaire appreciatiemarge overschreden heeft. Volgens haar werd er ten eerste niet voldoende rekening gehouden met het feit dat zij minderjarig, zelfs erg jeugdig, was zowel op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gegeven hebben tot haar vlucht als op het moment van de afgelegde verklaringen en de bestreden beslissing. Zij benadrukt de impact die minderjarigheid en de duur van haar vlucht naar België hebben op zowel haar ervaringen als de reproductie ervan. Dit vormt volgens haar bovendien ook een verklaring voor het feit dat zij het advies van landgenoten opgevolgd heeft om in het buitenland nooit over gezinsleden te vertellen. Zij was slechts 14 jaar oud en heeft inmiddels reeds bijna 3 jaar haar onmiddellijke omgeving verlaten. Ten tweede heeft de verwerende partij bij de beoordeling nagelaten om de elementen uit haar relaas die niet betwist zijn – zij somt deze op in het verzoekschrift – het gepaste gewicht toe te kennen en ervoor gekozen om de elementen waarover onduidelijkheid was eenzijdig een negatieve interpretatie te geven. Ten derde miskent zij ook dat verzoekende partij wel aan haar bewijslast voldaan heeft terwijl zij zelf nalaat haar deel van de gedeelde bewijslast op afdoende wijze in te lossen. Zij stelt dat dit alles volstaat om de geloofwaardigheidsanalyse van verwerende partij als subjectief en onvoldoende ter zijde te schuiven. Bovendien wenst zij volgende zaken nog te voegen: zij kende verschillende plaatsen in Afghanistan waar zij uitvoerig naar verwees en had ook een perfect logische verklaring voor de veronderstelde etnische afkomst van haar moeder, namelijk dat zij Farsi sprak. Verwerende partij had haar met eventuele tegenstrijdigheden moeten confronteren tijdens het persoonlijk onderhoud.

Zij stelt vervolgens dat de vervolgingsvrees die zij aanhaalt wel degelijk gegrond is aangezien zij als familielid van personen die bij de veiligheidsdiensten werkten onder de vorige Afghaanse regering een profiel heeft dat door de taliban geïdendeerd wordt. Verwerende partij betwist namelijk niet afdoende dat haar broer militair was en haar zus dokter. Vervolgens verwijst ze naar verschillende algemene rapporten. Zij stelt dat zowel het CGVS als de Raad erkennen dat specifieke profielen een hoger risico lopen omwille van de negatieve perceptie die er heerst ten aanzien van terugkeerders met risicoverhogende elementen.

2.4. Verzoekende partij bespreekt ook haar nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering. In het kader hiervan verwijst zij naar de rechtspraak van de Raad en leidt daar enkele criteria uit af voor het beoordelen van verwestering zoals onder meer leeftijd, duur van het verblijf in het buitenland, waar en hoe de vormende jaren doorgebracht werden en elementen die wijzen op een integratie in en deelname aan de Belgische samenleving.

Zij stelt dat zij zich bepaalde westerse normen en waarden eigen gemaakt heeft tijdens haar langdurig en onafgebroken verblijf buiten Afghanistan en in België. Deze waarden maken ondertussen deel uit van haar identiteit en persoonlijkheid zodat er niet kan worden verwacht dat zij hiervan afstand doet bij een terugkeer naar Afghanistan. Zij voert ook aan dat het tot de onderzoeksplicht van verwerende partij behoort om na te gaan of dit alles in haar hoofd aanwezig is waarbij rekening gehouden moet worden met haar jonge leeftijd, de duur van haar verblijf buiten Afghanistan en in België tijdens haar vormende jaren, hoe uiting wordt gegeven aan het sociaal leven en of zij naar school is gegaan. Er kan niet van haar verwacht worden dat zij dit zelf had moeten inroepen. Verwerende partij laat geheel na te onderzoeken in welke mate verzoekende partij in staat zou zijn om zich opnieuw aan te passen aan de Afghaanse maatschappij waar zij geen recente ervaring mee heeft en houdt bovendien te weinig rekening met de door haarzelf aangehaalde objectieve informatie met betrekking tot 'elites'. In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, heeft zij wel degelijk concrete elementen aangehaald tijdens het gehoor. Haar voogd en advocaat voegden hier ook nog zaken aan toe. In het verzoekschrift wijst zij op het volgende: zij heeft Afghanistan op 14-jarige leeftijd verlaten, verblijft sinds meer dan twee jaar onafgebroken in België en is vandaag nog maar 17 jaar oud. Haar jonge leeftijd bij aankomst in België impliceert een noodzakelijke aanpassing en deelname aan de Belgische samenleving tijdens een vormgevende periode van haar leven. Verwerende partij had ook in overweging moeten nemen dat de vrijelijke omgang tussen een ongehuwde man en een ongehuwde minderjarige vrouw ingaat tegen de ultraconservatieve moraal

van de taliban en de Afghaanse samenleving. Er kan vanuit gegaan worden dat haar verwesterde levensstijl bekend geraakt is in haar sociale kring en dus geweten is bij haar landgenoten wat het risico op vervolging of ernstige schade bij terugkeer doet toenemen. Dit alles wijst erop dat zij de Belgische en westerse waarden en normen geïnternaliseerd heeft. Er kan minstens aangenomen worden dat haar actieve deelname aan de Belgische samenleving een impact heeft op haar ontwikkeling en de manier waarop zij zich gedraagt en zij zich onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen gemaakt heeft waardoor zij gepercipieerd zal worden als aangetast door westerse normen en waarden.

Vervolgens geeft verzoekende partij een theoretische uiteenzetting over (toegeschreven) verwestering onder verwijzing naar verschillende rapporten. Zij stelt dat verwerende partij zich bij het vervullen van haar onderzoeksplicht niet op anonieme bronnen moet baseren, maar belang moet hechten aan objectief betrouwbaardere bronnen, zoals de door haar aangehaalde analyses van Afghanistan-experten. Er dient volgens haar geconcludeerd te worden dat het risico op vervolging bij terugkeer uit Europa onvoldoende uitgesloten kan worden om te besluiten dat de vrees ongegrond zou zijn aangezien er te weinig informatie over beschikbaar is. Zij stelt ook dat bij gebrek aan actuele informatie rekening gehouden dient te worden met historisch beschikbare informatie die handelt over de omgang van de taliban en de Afghaanse samenleving met terugkeerders uit het Westen. Ook in het verleden liepen terugkeerders namelijk al een risico op vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering. Daarnaast riskeren zij eveneens geconfronteerd te worden met een ernstig wantrouwen door de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale en familiale uitsluiting tot gevolg. Hierdoor dreigen Afghanen die terugkeren uit het Westen in een situatie van extreme materiële deprivatie te belanden, die hen niet in staat stelt een menswaardig leven te leiden, waardoor aan de minimumgrens van ernst van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet is voldaan. Om deze stelling te onderbouwen verwijst ze naar en citeert ze uit verschillende rapporten. Ze wenst met een verdere verwijzing naar rapporten ook aan te tonen dat de huidige beperkt beschikbare informatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.5. Met betrekking tot de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet verwijst verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad waarin geoordeeld wordt dat er sprake moet zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, wat in het geval van Afghanistan niet zou zijn. Verzoekende partij meent dat dit enkel een feitenappreciatie inhoudt en betreurt dat de noties verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid niet verder in een juridische context onderzocht en gepreciseerd worden vooraleer over te gaan tot deze conclusie. Zij meent dat er wel sprake kan zijn van een overwegende toerekenbaarheid aan de *de-facto*-regering en dat de machtsovername door de taliban de overwegende oorzaak is voor de huidige economische en humanitaire crisis. Verzoekende partij vervolgt met een bespreking van de rechtspraak van het EHRM en de Raad. De huidige socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voldoet aan de drempel van artikel 3 van het EVRM.

2.6. Wat de actuele veiligheidssituatie betreft, behoudt verzoekende partij zich het recht voor om dit middel in de loop van de procedure verder uit te werken.

2.7. Verzoekende partij meent in hoofddorde in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. In ondergeschikte orde meent zij in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming en in uiterst ondergeschikte orde dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en teruggezonden te worden naar het CGVS.

2.8. Verzoekende partij voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- Mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022.

2.9. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten en krantenartikelen:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)*", februari 2023;
- EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan – Common Analysis and Guidance Note*", april 2022;
- F. Vogelaar, "*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*", 2020;
- NANSEN, "*NANSEN NOTE 2 - 22 Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*", 16 juni 2022;
- EUAA, "*COI Report: Afghanistan. Targeting of Individuals*", augustus 2022;

- UN General Assembly and UN Security Council, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security - Report of the Secretary-General, A/77/636-S/2022/916"*, 7 december 2022;
- OSAR, *"Afghanistan : profils à risque | Mise à jour de l'analyse pays de l'OSAR"*, 2 november 2022;
- Thomas Ruttig, *"Afghanistan. Repression und multiple Krisen"*, 4 december 2022;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, *"Identity formation in adolescence and young adulthood"*, december 2017;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- Vogelaer F., *"Nansen Note 3-22, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer"*;
- Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, maart 2022;
- Danish Immigration Service, *"COI report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- UNHCR, *"Afghanistan Voluntary Repatriation response snapshot"*, 1 augustus 2022;
- DTM Afghanistan, *"IOM displacement tracking matrix"*, mei 2022;
- UNHCR Regional Bureau for Asia and the Pacific, *"External Update: Afghanistan Situation #17 – As of 01 June 2022"*, 10 juni 2022;
- The New Humanitarian, *"One year on, few options for Afghans escaping hunger and Taliban persecution"*, 10 augustus 2022;
- Amnesty International, *"‘They don't treat us like humans’: Unlawful returns of Afghans from Turkey and Iran"*, 31 augustus 2022;
- EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022;
- EUAA, *"Afghanistan Security Situation"*, augustus 2022;
- UNHCR, *"Eligibility Guidelines for Assessing the Internatioal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- OSAR, *"Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»"*, 26 maart 2021;
- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans, Diakonie Deutschland"*, juni 2021;
- L. Schuster en N. Majidi, *"Deportation Stigma and Re-migration, Journal of Ethnic and Migration Studies"*, 2015;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- EASO, *"Country of Origin Information Report – Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms"*, December 2017;
- TOLONews, *"Afghans with Legal Documents Can Travel: Mujahid"*, 1 maart 2022;
- Reuters, *"Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK"*, 1 maart 2022;
- Gandhara, *"Escaping Afghanistan: People-Smuggling Thrives On Bribes To Taliban"*, 27 mei 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and information note, security situation Afghanistan"*, april 2022;
- TOLONews, *"Kabul Residents Panicked by House-to-House Searches"*, 25 februari 2022;
- Al Jazeera, *"Taliban conducting house-to-house sweep across Afghan capital"*, 27 februari 2022;
- Amnesty International, *"Afghanistan: Taliban Must Immediately Stop Arbitrary Arrests of Journalists, Civil Society Activists, Former Government Officials and Those Who Dissent"*, 21 maart 2022;
- TOLONews, *"Amnesty Voices Concerns Over Human Rights Violations"*, 21 maart 2022;
- OSAR, *"Afghanistan: derniers développements"*;
- Abubakar Siddique, *"The Taliban Higher Education Minister Who Is Against Female Education"*, 15 december 2022;
- Thomas Ruttig, *"Taleban verbannen Frauen nun auch von den Universitäten (taz 22.12.2022)"*, 22 december 2022;
- Thomas Ruttig, *"Arbeitsverbot für Afghaninnen im Hilfssektor"*, 28 december 2022;
- Thomas Ruttig, *"Taleban: Machtmonopol im Gottestaat"*, 4 juli 2022;
- BBC, *"Afghanistan: Taliban leader orders Sharia law punishments"*, 14 november 2022;
- Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction, *"Quarterly Report to the United States Congress"*, 30 oktober 2022;
- Thomas Ruttig, *"Taleban-Chef macht landesweit „Scharia“-Strafen obligatorisch"*, 17 november 2022;
- : OSAR, *"Afghanistan : sanctions pour consommation et vente d'alcool | Renseignement de l'analyse - pays de l'OSAR"*, 17 november 2022;
- IFRC, *"Afghanistan, Asia Pacific | Humanitarian Crises - Revised Emergency Appeal n° MDRAF007, Revision n° 3"*, 15 juni 2022;
- TOLONews, *"Afghanistan Faces 'Tsunami of Hunger': SIGAR"*, 3 februari 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 23 augustus 2023 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. "Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. "Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023.

3.2. Op 23 augustus 2023 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij een bijkomend stuk wil neerleggen met betrekking tot haar asielrelaas. Het betreft een bewijs van de toekenning van de vluchtelingenstatus van haar broer in Canada:

- toekenning vluchtelingenstatus Abd. G. M. (stuk 1).

3.3. Ter terechtzitting op 28 augustus 2023 legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota neer met een bijkomend stuk:

- Inschrijvingsbewijs school.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift en de aanvullende nota op dat zij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd.

Zo stelt de verzoekende partij in het verzoekschrift en ter terechtzitting dat ze (i) zich bepaalde westerse normen en waarden eigen gemaakt heeft tijdens haar langdurig verblijf buiten Afghanistan en in België, (ii) vreest als ongelovige beschouwd te worden, (iii) hier school volgt, vrienden alsook een Belgisch vriendinnetje heeft, (iv) tatoos heeft en (v) Frans spreekt. Zij brengt ter staving van de elementen een inschrijvingsbewijs van haar school bij.

5.2. Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest), luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.

3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”

(cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395)

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag.

(...)”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children's rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem

blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80). Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot

152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan*

targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EU AA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.5. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 16 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Tijdens de zomer van 2020, op veertienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. Ze was gedurende meerdere maanden onderweg naar België en kwam aan op 15 maart 2021. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen. Momenteel is de verzoekende partij zeventien jaar oud en is ze ongeveer 3 jaar uit Afghanistan vertrokken. Dat er onduidelijkheid is over de regio van afkomst van verzoekende partij doet geen afbreuk aan het niet-betwiste feit dat verzoekende partij afkomstig is uit Afghanistan.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een deel van haar puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. Hierdoor kan zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust ‘Westerse’ gedragingen en kenmerken eigen gemaakt hebben. In deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Uit haar verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en haar verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat de verzoekende partij de Franse taal machtig is en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur. De verzoekende partij heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming een inschrijvingsbewijs van haar school neergelegd en verklaart ter terechtzitting dat zij zal starten met alternerend onderwijs. Zij zou graag automechanicien worden. Verzoekende partij besteedt haar vrije tijd onder andere in de gym en met vrienden. Bovendien benadrukt haar voogd dat zij reeds vóór haar aankomst in België meer voeling had met de westerse normen en waarden en begrijpt zij de codes van hier. Voorts heeft de verzoekende partij meerdere tatoeages. Deze bevinden zich op zeer zichtbare plaatsen zoals haar vinger, hand en onderarm. Verzoekende partij verklaart dat het een soort van 'hiphop' tatoeages betreffen. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie (zie bijvoorbeeld het in de EUAA "*Afghanistan: Country Guidance*" van januari 2023 vermelde EASO COI: "*Afghanistan. Individuals targeted under societal and legal norms*" van december 2017 (p. 26-27)) blijkt dat er, althans voor de machtsovername door de taliban in 2021, binnen de Afghaanse samenleving een traditie van tatoeëren onder sommige groepen bestond, worden permanente tatoeages over het algemeen als on-islamitisch beschouwd. Deze zijn in de islamitische wet verboden. Er is was weliswaar geen sprake van een veralgemeende vervolging van mensen met tatoeages. De combinatie van het feit dat verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken is, een deel van haar puberteit hier heeft doorgebracht en hier vrienden gemaakt heeft alsook scholing volgt, waardoor zij zich onbewust westerse normen en waarden eigen gemaakt kan hebben, met het type van tatoeages dat zij heeft, kan ervoor zorgen dat zij door de taliban en de ruimere Afghaanse gemeenschap als verwesterd gepercipieerd zal worden. Waar verwerende partij opwerpt dat het niet volstaat dat verzoekende partij deze tatoeages mooi vindt en er van haar verwacht kan worden dat zij deze laat verwijderen, kan zij niet gevolgd worden. Er dient namelijk niet aangetoond te worden dat zij deze tatoeages heeft laten plaatsen uit een oprechte religieuze of politieke overtuiging. Het volstaat dat haar deze religieuze of politieke overtuiging toegeschreven zou worden. Bovendien wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling louter omdat ze tatoeages heeft.

Indien uit het bovenstaande als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat de verzoekende partij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat haar actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vriendschappen en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op haar ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop zij zich gedraagt, wat het risico dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Bovendien dient rekening gehouden te worden met de jonge leeftijd waarop verzoekende partij Afghanistan verlaten heeft en met het feit dat zij ook nu nog jong is. Dit maakt dat zij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'Westerse' gedragingen en kenmerken kan hebben eigen gemaakt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij een deel van haar jeugd heeft doorgebracht, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Gezien ook de verklaringen van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud over de samenstelling van haar familie overeenstemmen met de door haar neergelegde documenten met betrekking tot het werk van haar zus, broers en vader, kan er een zekere geloofwaardigheid gehecht worden aan het feit dat verzoekende partij een dicht familielid is van personen die tewerkgesteld waren door de voormalige overheid. Het feit dat verzoekende partij afkomstig is uit een overheidsgezinde familie kan ertoe leiden dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan sneller als verwesterd gepercipieerd kan worden door de taliban. Het feit dat verzoekende partij geenszins aantoonde dat de persoon die erkend werd als vluchteling in Canada effectief haar broer is, doet geen afbreuk aan voormelde motieven.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij, in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het gegeven dat zij sinds vijftienjarige leeftijd in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en hier dus een deel van haar jonge leven heeft doorgebracht, (iii) zij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onderwijs en het leren van één van de landstalen (iv) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Haar jonge leeftijd en profiel maken dat de verzoekende partij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*" (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor de verzoekende partij in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme

vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023 (p. 145-149).

5.6. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS